

สรุปผลการประชุม

“The 4th Asia and the Pacific Meeting on Education 2030 (APMED2030)”

หัวข้อ “Transforming Learning – Meeting the Skills Demand to Achieve the SDGs
in the Asia-Pacific”

ระหว่างวันที่ ๑๒ – ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ณ โรงแรมแลนด์มาร์ค สุขุมวิท กรุงเทพฯ

๑. การประชุมครั้งนี้ จัดขึ้นโดยสำนักงานยูเนสโก กรุงเทพฯ ร่วมกับสำนักงานยูนิเซฟ มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความสามารถของประเทศสมาชิกยูเนสโกในการดำเนินงาน ติดตาม และรายงานผลด้าน SDG ตามเป้าประสงค์ที่ ๔.๓ เรื่องการเข้าถึงการศึกษาระดับเทคนิค อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัย และเป้าประสงค์ที่ ๔.๔ เรื่องทักษะที่จำเป็นสำหรับการจ้างงาน ตลอดจน พัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา การเรียนรู้และทักษะสำหรับเยาวชน รวมทั้งกำหนดความต้องการลำดับต้น ในการเสริมสร้างศักยภาพและจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อติดตามความก้าวหน้าในภูมิภาค ทั้งนี้ การประชุม แบ่งเป็น ๒ ช่วง ได้แก่ ช่วงที่ ๑) การประชุมด้านวิชาการและการประชุมกลุ่มย่อยตามเป้าประสงค์ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ (The Technical Sessions) ระหว่างวันที่ ๑๒ – ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และช่วงที่ ๒) การประชุม เครือข่ายระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกของผู้ประสานงานระดับชาติด้าน SDG เป้าหมายที่ ๔ เรื่องคุณภาพ การศึกษา ครั้งที่ ๒ (The Second Meeting of the Asia-Pacific Regional Network of the SDG4 National Coordinators) ในวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยมีผู้เข้าร่วมฯ จากประเทศสมาชิกยูเนสโก ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงาน สถาบันวิจัย องค์การระหว่างประเทศ รวมถึง NGOs และคณะกรรมการอำนวยการของโลก จำนวนกว่า ๒๕๐ คน

๒. พิธีเปิดการประชุม

๒.๑ Ms Stefania Giannini ผู้ช่วยผู้อำนวยการใหญ่ด้านการศึกษา องค์การยูเนสโก กล่าวถึงทักษะอาชีพในการทำงานยุคศตวรรษที่ ๒๑ การพัฒนาศักยภาพเยาวชน และการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่มีการพัฒนาอย่างมากในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก รวมทั้งการส่งเสริมสุขภาพที่ดี คุณภาพ การศึกษา และความเสมอภาคทางเพศ ซึ่งต้องอาศัยการศึกษาเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ โดยเฉพาะ “Soft Skills” ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อผู้เรียนในการปรับใช้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดด/พลิกโฉม (Disruptive Change) ทั้งนี้ ควรกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาให้ครอบคลุม และเท่าเทียม อันจะนำไปสู่สังคมที่ดียิ่งขึ้น

๒.๒ Ms Karin Hulshof ผู้แทนสำนักงานยูนิเซฟ กล่าวว่ายูนิเซฟมีการดำเนินโครงการ ด้านเด็กปฐมวัย เน้นทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งจำเป็นสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนสามารถ ปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงาน สิ่งสำคัญ คือ การลงทุนอย่างชาญฉลาด ขจัดคอร์รัปชัน สนับสนุน การพัฒนาเด็กปฐมวัยให้เข้าถึงการศึกษาด้วยแนวทางการพัฒนาแบบองค์รวม และการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ด้านอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ โดยในปี ๒๕๖๑ ยูนิเซฟ

/จะเปิดตัว...

จะเปิดตัวโครงการ “Young People’s Agenda” เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะและความรู้ของเยาวชนในการเผชิญกับสิ่งที่ท้าทายของสังคมโลกปัจจุบัน และมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต โดยเน้นส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนถ่ายไปสู่การทำงาน

๒.๓ นางวัฒนาพร ระงับทุกข์ เลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กล่าวถึงความสำคัญของการดำเนินงานตาม SDG เป้าหมายที่ ๔ ทั้ง ๑๐ เป้าประสงค์ โดยพัฒนาการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา รวมทั้งการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ของไทยที่มุ่งให้พลเมืองของประเทศทุกคนได้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ครอบคลุม และเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนการดำเนินโครงการที่เน้นพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันท่ามกลางสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปและเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการด้านทักษะในโลกแห่งการทำงานปัจจุบัน พร้อมทั้งได้ยกตัวอย่างความก้าวหน้าการดำเนินงานของไทยที่ตอบสนองต่อเป้าประสงค์ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ ได้แก่ การปฏิรูปโรงเรียน ๓,๐๐๐ แห่ง เพื่อพัฒนาความสามารถของเยาวชนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การพัฒนาทักษะนักเรียนเพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการใหม่ ๆ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงการพระราชรัฐ การจัดหลักสูตรสะเต็มศึกษา การจัดการศึกษาด้าน TVET โดยเปิดศูนย์ฝึกอาชีพเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะและความรู้ด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ การเปิดวิทยาลัย ๒๗ แห่งเพื่อรองรับนักเรียนเข้าใหม่ จำนวน ๘,๕๐๐ คน ภายใน ๕ ปีข้างหน้า เพื่อพัฒนาทักษะด้าน TVET ในภาคอุตสาหกรรม และการดำเนินความร่วมมือกับญี่ปุ่นเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของกำลังคนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๒.๔ Mr Yosuke Kobayashi ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยยูเนสโกแห่งญี่ปุ่น กล่าวเน้นความสำคัญของเป้าประสงค์ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ รวมทั้งการส่งเสริมการรู้หนังสือเพื่อการมีงานทำ โดยที่ผ่านมา ญี่ปุ่นมีการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จอย่างมากในการยกระดับการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา ทำให้สามารถใช้แนวปฏิบัติที่ดีเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การประชุมด้านวิชาการ

๓.๑ ภาพรวมการดำเนินงานของโลกตามเป้าประสงค์ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ เน้นพิจารณาแนวโน้ม ความท้าทาย และโอกาส โดยเฉพาะการเข้าถึงการบรรลุผลสำเร็จและผลลัพธ์การดำเนินงานตามเป้าประสงค์ดังกล่าว ซึ่งผลที่ได้ต้องเชื่อมโยงถึงเป้าประสงค์อื่น อีก ๘ ข้อด้วย เพื่อให้มั่นใจว่าบรรลุผลการพัฒนาในเป้าหมายที่ ๔ แบบองค์รวม (Holistic Approach) การคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน และทักษะที่สอดคล้องกับอาชีพ ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศในการพัฒนาทักษะด้านอาชีพ (Technical and Vocational Education and Training: TVET) การพัฒนาหลักสูตรเพื่อฝึกทักษะด้านอาชีพสำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การจัดทำกรอบคุณวุฒิเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงาน กลไกการประสานงานอย่างเป็นระบบ และการพัฒนาทักษะด้านอาชีพให้กับเยาวชน

๓.๒ การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง – การได้มาซึ่งทักษะที่ต้องการเพื่อบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เน้นการเสริมสร้างศักยภาพและทักษะสำหรับการทำงาน การส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศในประเทศที่มีรายได้ต่ำ การส่งเสริมการใช้ ICT เพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อประชาชนทุกเพศทุกวัยเพื่อให้มั่นใจถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

๓.๓ นโยบายเชิงนวัตกรรมและแนวปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะในการบรรลุเป้าหมายที่ ๔ ของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มุ่งพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๓.๓.๑ ตัวขับเคลื่อนหลักที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะเชิงนวัตกรรมและการเตรียมความพร้อมให้กับเยาวชนเพื่อเข้าสู่โลกแห่งการทำงาน เน้นผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ ความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี และอัตราการว่างงานสูง ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทักษะเชิงนวัตกรรม และจำเป็นต้องมีการลงทุนเพิ่มขึ้นในการพัฒนาทักษะเฉพาะด้าน โดยเฉพาะทักษะขั้นสูง เพื่อสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ และทักษะการเป็นผู้ประกอบการเพื่อให้นักเรียนมีงานทำได้เร็วยิ่งขึ้น

๓.๓.๒ องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning: LLL) และแนวทางการดำเนินงานของประเทศ เน้น ๔ เสาหลักทางการศึกษา ได้แก่ ๑) การเรียนเพื่อรู้ (Learning to know) ๒) การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้จริง (Learning to do) ๓) การเรียนรู้เพื่อที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น (Learning to Live Together) และ ๔) การเรียนรู้เพื่อชีวิต (Learning to Be) และการคำนึงถึงกรอบระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมและการดำเนินงาน

๓.๓.๓ แนวทางการส่งเสริมการใช้ ICT และทักษะดิจิทัล เพื่อก้าวทันการขยายตัวของเศรษฐกิจในยุคศตวรรษที่ ๒๑ และการดำเนินความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) เน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัลเพื่อการทำงานให้กับเยาวชน การเปลี่ยนแปลงเส้นทางอาชีพ แนวทางการใช้และสร้างสรรค์เทคโนโลยี การส่งเสริมโอกาสให้กับผู้หญิงในการทำงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีมากขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะดิจิทัลให้เท่าเทียมกับผู้ชาย อย่างไรก็ตาม ควรคำนึงถึงการพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การผลักดันให้ผู้หญิงได้เข้าเรียนในสาขาวิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ เพื่อส่งเสริมบทบาทด้านเทคโนโลยีสู่การเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล การหาช่องทางดำเนินความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ และการสร้างองค์ความรู้แก่เยาวชนในการใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาด

๓.๓.๔ การจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินงานที่เน้นความเท่าเทียม ความครอบคลุมและความเสมอภาคระหว่างเพศเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ เน้นความท้าทายเรื่องสังคมผู้สูงอายุที่ต้องมีการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีงานทำ โดยใช้ความสามารถที่มีอยู่เพื่อพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้ให้กับเยาวชนรุ่นหลังต่อไป โดยเฉพาะทักษะดิจิทัลที่ต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการติดตั้งระบบเครือข่ายแบบบรอดแบนด์ในเขตพื้นที่ห่างไกล

จุดเน้นสำคัญ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (LLL) ควรเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ผู้ใหญ่และการเรียนรู้นอกระบบ กล่าวคือ การพัฒนาทักษะตั้งแต่การศึกษาปฐมวัยจนถึงวัยผู้ใหญ่ จากกรณีตัวอย่างของเกาหลีแสดงให้เห็นว่า ประเทศได้มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อม

ให้กับพลเมืองของประเทศ พร้อมทั้งสนับสนุนและยกระดับทักษะด้านอาชีพให้สามารถเข้าถึง LLL นอกจากนี้ยังเน้นหลักการพัฒนาแบบองค์รวม (Holistic Perspective) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (Multisectoral Involvement) เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้าน LLL

อนึ่ง ที่ประชุมยังได้รับฟังการอภิปรายทางวิชาการ พร้อมร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องหลัก ได้แก่ ๑) การสร้างเส้นทางการเรียนรู้แบบใหม่ (New Learning Pathways) ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เพื่อพัฒนาการจ้างงานและเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นพิจารณาใน ๓ ประเด็นประกอบด้วย การเรียนรู้และกระบวนการ เส้นทางการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ และการจัดเตรียมเส้นทางการเรียนรู้ และ ๒) กลยุทธ์และวิธีการติดตามการพัฒนาทักษะด้าน TVET และทักษะเพื่อการทำงานตามเป้าประสงค์ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลทั่วโลกพบว่า หลายประเทศส่วนใหญ่มีระบบการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลในการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ยังคงขาดในส่วนของการศึกษาด้านอาชีวศึกษา (TVET) อุดมศึกษา และการศึกษานอกระบบ ข้อมูลการจัดกระจาย และการขาดแคลนด้านทรัพยากรทางเทคนิคและงบประมาณ ดังนั้น จึงทำให้หลายประเทศไม่สามารถติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามเป้าหมาย SDG ที่ ๔ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้านการรู้หนังสือ (Literacies Skills) และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งควรจะมีทั้ง Hard Skills และ Soft Skills เพื่อพัฒนาประชากรของประเทศแบบองค์รวมสู่ความเป็นพลเมืองโลกอย่างสมบูรณ์ (Global Citizenship)

นอกจากนี้ ยังมีการจัดประชุมกลุ่มย่อยใน ๕ หัวข้อ ได้แก่ ๑) ความครอบคลุมความเสมอภาคและเท่าเทียมระหว่างเพศหญิงชาย ๒) ทักษะดิจิทัล ๓) การเปลี่ยนถ่ายจากโรงเรียนสู่การทำงาน ๔) การเสริมสร้างความเข้มแข็งกรอบคุณวุฒิเพื่อส่งเสริมการเคลื่อนย้ายและการจ้างงาน และ ๕) การส่งเสริมการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Education for Sustainable Development: ESD) สู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยเน้นเรื่องกำหนดยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาเส้นทางการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ คำนึงถึงความเท่าเทียมและความเสมอภาคทางเพศ โดยเชื่อมโยงให้เข้ากับการปฏิรูปการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะ TVET ที่มีคุณภาพ และการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพื่อปรับปรุงการจ้างงาน ทั้งนี้ เพื่อให้เยาวชนสามารถนำไปปรับใช้ให้เท่าทันการเคลื่อนไหวของตลาดแรงงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก รวมทั้งยังได้พิจารณาถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลให้สอดคล้องกับนโยบายและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก การกำหนดทักษะที่จำเป็นในอนาคต โดยเฉพาะทักษะ ICT ขั้นพื้นฐาน ทักษะการรู้หนังสือและการคำนวณ ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจให้มีความยั่งยืนและครอบคลุม

จุดเน้นสำคัญ การติดตามการดำเนินงานตามเป้าประสงค์ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ ซึ่งถือว่ามีความท้าทายอย่างมาก อาทิ ความหลากหลายของแหล่งข้อมูล การกระจายของข้อมูล ทำให้ยากต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลและขาดคุณภาพ ทรัพยากรทางด้านเทคนิคและงบประมาณไม่เพียงพอต่อการติดตามประเมินผล และการเข้าถึงข้อมูลระดับประเทศและส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจัดทำนโยบาย เป็นต้น การตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างเครือข่ายอื่นนอกเหนือจากภาคการศึกษา โดยเฉพาะการประสานงานระหว่างกระทรวงต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงกระทรวงแรงงานและกระทรวงอุตสาหกรรม ภาคเอกชน ผู้ว่าจ้าง และสังคมพลเรือน เพื่อให้มั่นใจว่าการพัฒนาการศึกษาและทักษะจะนำไปสู่การสร้างสรรค้งานที่มีคุณค่าและการเติบโต

ของเศรษฐกิจแบบครอบคลุม รวมทั้งการได้ประโยชน์จากการแสวงหาความร่วมมือระหว่างภูมิภาคและภายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และความร่วมมือแบบไตรภาคี South-South-North Triangular Cooperation เพื่อเป็นช่องทางในการได้มาซึ่งการสนับสนุนแหล่งเงินทุนในการพัฒนาการศึกษาและทักษะต่าง ๆ ตลอดจนความต้องการในการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาให้มากขึ้น การเปลี่ยนแปลงและความเกี่ยวเนื่องของระบบ และการเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP)

ในระหว่างการประชุมหารือกลุ่มโดยแบ่งตามอนุภูมิภาค ที่ประชุมยังได้ร่วมกันพิจารณาประเด็นสำคัญลำดับต้นและแผนปฏิบัติการของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งในส่วนของประเทศไทยเห็นว่า ยูเนสโกควรมีการทบทวนตัวชี้วัดเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละประเทศ ส่งเสริมการขยายเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายใต้สหประชาชาติและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นให้มีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อบรรลุเป้าหมาย SDG ที่ ๔ รวมทั้งพัฒนาระบบข้อมูลของประเทศให้สามารถพัฒนาต่อไปและใช้เป็นข้อมูลระดับภูมิภาคได้

๔. การประชุมเครือข่ายระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกของผู้ประสานงานระดับชาติด้าน SDG เป้าหมายที่ ๔ เรื่องคุณภาพการศึกษา ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ องค์การยูเนสโกได้รวบรวมข้อคิดเห็นจากการหารือและแลกเปลี่ยนข้อมูลในระหว่างการประชุมด้านวิชาการและการประชุมกลุ่มย่อย (๑๒ - ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑) เพื่อนำมาจัดทำข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกตามเป้าประสงค์ SDG ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ (Regional Recommendations for Action on SDG Targets 4.3 and 4.4) โดยมุ่งหวังให้ประเทศสมาชิกได้นำไปเป็นแนวทางการดำเนินงานทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เพื่อผลักดันการดำเนินงานในเป้าประสงค์ SDG ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ ให้มีความคืบหน้าและบรรลุผลตามเป้าหมายหลักของ “Regional Roadmap for SDG4-Education 2030”

ทั้งนี้ ที่ประชุมเครือข่ายระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ฯ ได้มีมติรับรองข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ฯ ซึ่งสาระในภาพรวมมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วน ได้แก่ รัฐบาล หน่วยงานภายใต้สหประชาชาติ องค์กรระหว่างประเทศและภูมิภาค องค์กรภาคประชาสังคม (CSO) องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) นักวิชาการ สื่อมวลชน ภาคเอกชน สถาบันผลิตครู และโรงเรียน เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ มีกลไกการติดตามการดำเนินงานของแต่ละประเทศสมาชิก ยูเนสโก และมีการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับประเทศ ซึ่งรวมถึงการกำหนดกิจกรรมและการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันด้วย โดยมีข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกตามเป้าประสงค์ SDG ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ ประกอบด้วย ๖ เรื่องหลัก ดังนี้

๑) ความครอบคลุม ความเท่าเทียม และความเสมอภาคทางเพศ เน้นกลุ่มชายขอบ เด็กหญิงและสตรี ผู้ที่บกพร่องทางร่างกาย ผู้อพยพ กลุ่มชนพื้นเมืองที่ไม่ได้อยู่ในปกครอง ผู้ลี้ภัย และกลุ่มคนยากจน โดยมุ่งทบทวนกรอบนโยบายและกฎหมาย การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และการพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะที่จำเป็นต่อการทำงาน

๒) ทักษะดิจิทัล เน้นการจัดการหาสาธารณูปโภคด้าน ICT การยกระดับความสามารถของครู การจัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะดิจิทัล การร่วมมือกับภาคเอกชนเพื่อจัดฝึกอบรมด้านทักษะดิจิทัล และการพัฒนาศักยภาพในการวิจัยด้านทักษะดิจิทัลเพื่อความเท่าเทียมทางเพศ

๓) การส่งเสริมกระบวนการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนสู่การทำงาน เน้นความสอดคล้องระหว่างทักษะที่ได้มากับความต้องการของตลาดแรงงาน การส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ การเรียนรู้ควบคู่กับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการ และการสำรวจความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและเยาวชน

๔) การศึกษาและฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา เน้นการปฏิรูปการพัฒนาครู การบริหารจัดการและการประเมินสำหรับครู การส่งเสริมการศึกษาด้าน TVET สู่ตลาดแรงงาน

๕) การศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการรับรองคุณวุฒิแห่งชาติและคุณวุฒิต่างประเทศ การบูรณาการกรอบคุณวุฒิตามความต้องการของประเทศ การเชื่อมโยงกรอบคุณวุฒิแห่งชาติกับการศึกษาด้าน TVET และอุดมศึกษา รวมทั้งการให้สัตยาบันและดำเนินการตามอนุสัญญาโตเกียวเพื่อส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานและการรับรองคุณวุฒิ

๖) การติดตามการดำเนินงานตามเป้าประสงค์ที่ ๔.๓ และ ๔.๔ เน้นการเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากข้อมูลจำแนกของกลุ่มประชากรชายขอบ และการแบ่งปันข้อมูลระหว่างกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (รายละเอียดข้อเสนอแนะ ๖ ดังแนบ)

กลุ่มความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ
สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
สิงหาคม ๒๕๖๑